

4. oldal * Felavatták Létavértesen a trianoni emlékhelyet, Szilágyi László székelyhídi ezermester alkotását

5. oldal * 43 év szolgálat után elbúcsúzott híveitől Gavrucza Tibor református lelkész

8. oldal * Beszélgetés Juhász Imre buddhista szabadúszó művésszel életének meghatározó momentumairól

Alakulóban az önkéntes székelyhídi polgárőrség

A lakosság nyugalma és biztonságérzetét szolgálja a vidékünkön egyedülálló kezdeményezés

Önkéntes polgárőrség meglakításán dolgozik Székelyhíd önkormányzata, amely két nyilvános találkozót szervezett a témában június folyamán. A polgárőrök feladata az lesz, hogy vigyáznak a tisztaságra, a rendre, a fegyelemre, fellépnek a rongálások ellen, szükség esetén értesítik a rendőrséget. Közvetítőként működnek majd a rendőrség és az önkormányzat, valamint a lakosság között a felmerülő problémák megoldása érdekében.

* Látszólag nem sok lakost érintett meg a plakátokon, illetve szórólapokon meghirdetett találkozók felhívása, de a Munkás klubban szervezett megbeszélések húsz-huszonöt, nagyon elhivatott résztvevője azonban a körülbelül negyvenperces ismertető után mind örömmel fogadta a polgárőrség ötletét. Nehéz helyzetben vannak a kezdeményezők,

hiszen Romániában még sehol nincs ilyen jellegű szerveződés, éppen ezért semmilyen törvényes keret nincs az önkéntes jellegű polgárőrségre vonatkozóan – tudták meg az öltöztető Béres Csaba polgármestertől az első, június 9-i találkozón jelen levők. Városunk előjárója elmondta, hogy közbiztonságunk, nyugalomunk megóvása céljából na-

gyon nagy szükség lenne a polgárőrség munkájára, hiszen Székelyhídon és a hozzátartozó településeken kevés a rendőr, egy rendőrségi alkalmazottra körülbelül 800 ember jut, ami nagyon magas szám. Másrészt a jelentős számú roma kisebbség komoly szociális problémákat vet fel. Ahhoz, hogy jól működjön a dolog, körülbelül 200–250 embernek kell csatlakoznia a polgárőrséghez, az ügy mellé kell álljanak a vállalkozók, az önkormányzat, a tűzoltóság, a rendőrség, az iskola, egyszerűen mindenki, hiszen városunk sorsa mindannyiunkat ugyanúgy érint – tette hozzá.

Folytatás a 2. oldalon

Szemétszállítás: fontos a tudatosság

* Lassan két éve gondoskodik a szemét elszállításáról Székelyhídon és a hozzátartozó településeken az AVE Bihor cég. Béres Attila területi vezetővel arról beszélgettünk, milyen eredményeket sikerült elérni az elmúlt időszakban, milyen mindennapi gondokkal kell szembenézni és megoldani a szemétszállító vállalat alkalmazottainak.

Írásunk a 3. oldalon

A tánc és zene határtalan energiái

* Közel 150 vidám táncos érkezett Nyírábrányból, Biharfélegyházáról, Borsról és természetesen Székelyhídról az ötödik Tini Dance Center Nemzetközi Táncfesztiválra, amelyet városunk Ady Endre Kulturális Központjában tartottak június 11-én.

Írásunk a 7. oldalon

Felavatták Érköbölkút orvosi rendelőjét

A többi faluban is folyamatban van az orvosi ellátás átszervezése

* Felavatták Érköbölkút orvosi rendelőjét, ahol ezentúl Roșca Katalin házi orvos (*képünkön jobbra*) fogadja az egészségi problémákkal hozzá forduló lakosokat.

Az orvosi rendelő létrehozását tavaly kezdeményezték, amikor is a Bihar Megyei Tanács segítségével elkezdődött az egykori termelőszövetkezeti mérnöklakás felújítása. Ebben az épületben rendezték be a most átadott rendelőt, s közben sikerült egy házi orvost is alkalmazni a faluba. A hivatalos engedélyeket és a szerződést az egészségbiztosítási pénztárral mostanra sikerült megszerezni.

Az ünnepélyes átadáson jelen volt az egészségbiztosítási pénztár elnöke, Varga György, továbbá Béres Csaba, Székelyhíd polgármestere és Csuka József alpolgármester. Góder Attila helyi tanácsos megnyitó beszédében mérföldkőnek nevezte az örömteli eseményt, hiszen, mint mondta, a köbölküti orvosi ellátás igen sok kívánnivalót hagyott eddig maga után. Köszöntötte a fiatal doktornőt, aki válaszában köszönetet mondott mind Góder Attilának, mind pedig a polgármesteri hivatalnak a neki nyújtott segítségért, valamint a falubelieknek azért, hogy ilyen sok kedvességgel fogadták. A doktornő szavai után Székelyhíd polgármestere elmondta, hogy az orvosi ellátás átszervezése nemcsak Köbölkúton, de a többi Székelyhídhöz tartozó faluban is folyamatban van. Varga György jókívánságait közvetítette a doktornő és faluközösség felé is, majd átadta a szót Czondi István református lelkésznek, aki megál-dotta az új létesítményt.

Utolsóként Kaszoni Elek helyi vállalkozó köszöntötte az egész közösség nevében a falu új lakóját, örömet fejezte ki, hogy végre ők is rendelkeznek orvosi rendelővel, és biztosította a doktornőt mindennemű további segítségnyújtásukról.

Pap Enkő

Az érköbölküti orvosi ellátásának javítását várják az örömteli szalagvágással átadott rendelőtől

Könyvmolyképző a városi könyvtárban!

A nyári vakáció idején tartalmas időtöltést szeretnénk nyújtani a kicsiknek. Csütörtök délelőttöként foglalkozásra várjuk a gyerekeket, amolyan **Könyvmolyképzőbe**, ahol mesélünk, olvasunk, játszunk, beszélgetünk majd.

Találkozunk csütörtökönként 10–12 óra között!

Tisztelt olvasók!

Az **Ér hangja** szerkesztősége az Önök hirdetéseit a 0762-830344-es telefonszámon várja.

Alakulóban az önkéntes polgárőrség

☞ A székelyhídiak nyugalmát és biztonságérzetét szolgálja a vidékünkön egyedülálló kezdeményezés

Az önkéntes őrző-védőjelöltek legfontosabb feladata a következő időszakban a tagtoborzás lesz

Folytatás az 1. oldalról ☞

Az első találkozó eredményeként már el is küldtek egy felhívást minden helyi vállalkozónak, melyben arra kéri őket, hogy lehetőségeikhez mérten akár anyagiakkal, akár a toborzásban való besegítéssel járuljanak, hozzá az önkéntes polgárőrség megszervezéséhez, működtetéséhez.

A június 28-i második találkozón a polgárőrség működtetéséhez egy egyesület bejegyzését jelölték meg a legsürgősebb feladatnak, amit Kokovai László, Fülöp József és Kiss József vállaltak magukra a polgármester segítségével. A bejegyzést terveik szerint már július elején szeret-

nék megvalósítani, s legfontosabb feladatuk a tagtoborzás lesz, valamint a rendőrséggel közreműködve egy őrzési terv kidolgozása. További terveik közt szerepel, hogy tapasztalatcsere céljából felvegyék a kapcsolatot a magyarországi Önkéntes Polgárőr Egyesülettel.

A falvakra egyelőre még nem terjesztik ki a kezdeményezést, ám a jövőbeli tervek közül ez sem maradt ki. Megtutuk, a székelyhídi önkormányzat minden segítséget megad a falusi polgárőrségek létrehozásához, ám a szervezést minden település maga kell, hogy megoldja.

☞ Pap Enikő

Zarándoklat a nemzet összetartozásáért

☞ Debreceni látogatók – Székelyhíd volt az idei nemzeti feltámadási menet egyik állomása

* Debreceni diákok hozták június 3-án kerékpárral Székelyhídra az úgynevezett Árpád-kori szárnyas keresztet és a zarándokkönyvet a nemzeti összetartozás jegyében.

A zarándoklatot 2005-ben kezdeményezte Zamárdi városa (Magyarország, Somogy megye) a nemzeti összetartozás erősítésére a 2004. december 5-i sajnálatos kimenetelű népszavazás után. Mára már négy kereszt indul el minden évben a Kárpát-medence négy irányából, különböző magyarlakta településeket érintve úgy, hogy pünkösdkor egyszerre érkezzenek a csíksomlyói búcsú helyszínére.

A zarándoklat egyik állomása idén Székelyhíd volt, a keresztet a Svetits-intézet és a debreceni Szent József Gimnázium és Kollégium majd' harminc diákja és tanára hozta el városunkba. A csapat kora délután érkezett, fogadásukat Bodor Zoltán helyi római katolikus plébá-

nos, valamint Béres Csaba polgármester és a helyi polgármesteri hivatal közösen szervezte meg. Miután elfogyasztották a meleg ebédet, együtt meglátogatták a Dévai Szent Ferenc Alapítvány helyi napköziseit, megnézték a Stubenberg-kastély épületét, majd közösen részt vettek a délutáni szentmisén, aminek végzetével a székelyhídiak a zarándokkönyvbe írták nemzetünkre vonatkozó kéréseiket, majd ezt az egyháztanácsosok aláírták.

Városunkból Margittára Bodor Zoltán vitte tovább a keresztet és a zarándokkönyvet. A plébános hangsúlyozta az összefogás fontosságát, az összmagyarság vallási értékeinek újragondolását, és a zarándoklat erkölcsi üzeneteként említette, hogy a politika zűrzavara mögött igenis létezik egy szellemi és lelki egység, amelynek a megtalálására törekednünk kell.

☞ Pap Enikő

Angyalok

Német Andrea

Megyek az úton, ballagok.

Fáradt a lábam, akadok.

S folyton csak arra gondolok:

Miért? – hogy halóvá váltak

az angyalok.

Szárnyuk foszlik az égből.

Glória hullik a kékből.

De elég az égi mesékből!

Merjünk kilépni a képből!

S ha utamon angyal már nem kísér,

Nem tudom a lábam el meddig ér?

Azt sem, a félelem mennyit ér?

Isten az életből mennyit mér?

Kecskehátunk

Oláh Éva

Kecskehátan lovagoltam,

Teraszolt dombját is

megmásztam.

Itt élnek Dundiék, Gadiék

ÉS Tótek,

Akik a nyájukat legeltették.

A jó palócok módjára,

A hagyományt ápolva

Kapálták a szőlőt, földet,

Reggelenként a sajtárba

Csepegtették a friss tejet.

Finom sajtot erjesztettek,

Szerették is őket az emberek.

Találtam gombát és szamócát,

Gyógynövényt és sok burját,

Töviseset, ragadósat,

Szárazat és tapadósat.

Kerestem a forrás vizét,

És a szőlőhegy nedűjét.

Felkerestem a kigyó fészket,

Gyermekkorom emlékeit.

Szőlőlugas árnya helyett

Új erdőcske révedezett.

Eltűnt a kaszáló és a szénás,

A gyümölcsöst felváltotta

a téglás.

Omladozik a régi viskó.

Düledezik a kicsi kunyhó.

Ma már egyetlen kútágas

lázong,

A néhány pince üresen tátong.

A szúrágta gerendákat otthagya

Az emberek beköltöztek

a faluba.

Megszüntette az utolsó szó jogát,

A tanyavilág igazi varázsát.

2004. május

☞ Kolcza Máttyás Barna

Klasszikusgitárest a múzeumban

Argentín hangulatú esten vehettek részt azok az zenekedvelők, akik június 2. csütörtökön a székelyhídi múzeum épületébe látogattak. Az előadók Kolozsvárról érkeztek, Beke István Ferenc gitárt, Ionu Cristian Bugnar hegedűt, Bíró Endre ütős hangszert szólaltott meg. A különleges hangzású latin-amerikai zene igazi kellemes élményt nyújtott a hallgatók számára.

Az igazgató-tanító bácsi

Az idős, mindent tudó igazgató-tanító volt a nagy iskolánál, a községi múzeum alapítója és őre, mindenféle közösségi szervezet élénkítője, élete alkonyán is gyermeki szeretetben élt feleségével a sajátkezűleg épített mesészerű házikóban Kiskágya szélén. Az emberek nagy része Jóska bácsinak szólított, így ismerték Váradon túl is, akár Debrecenig, mert ott járta az iskolákat, és fiatal korában is ott élt.

Ha valamiről kérdezték, mindenkinek tudott okos választ adni vagy segíteni. Igazi néptanító volt. Ismerte a népszokásokat, népdalokra, magyar, román, sőt orosz népi táncra tanította a fiatalokat, esténként kosárfonóba vagy tollfosztóba gyűjtötte össze őket, vagy éppen cuhárézni valamelyik frissen lincelt szoba padlójának ledöngölésére, ahol agzda hálából végtigkínálta a vendégeket új borral.

A táncolás és éneklés mellett mindenféle érdekes történeteket, meséket mondott a társaságnak, irodalmi ismeretekre – Petőfiről, Aranyról, Adyról –, tanította őket; illedelemre és jómodorra nevelte a fiatalokat. Senki jobban, mint ő, nem élvezte az emberek szeretetét és megbecsülését.

Egyszer valaki panaszkodott neki, hogy mennyit szenved a fogfájástól, amire elmesélte, hogy debreceni diákoskodása idején, mivel nagyon szerette a növénytant, sokat eljárt a kollégium fűvészkertjébe. Akkor egy idős kertész a fogfájásra azt javallta neki, hogy néhány alkalommal megsárgult, száraz dohánylevéllel dörzsölje be a fogtövet és ínyét. Ő is megmosolyogta ugyan, de kipróbálta a gyógykezelést, amikor nagyon fájt a foga.

– Uram, Isten, képzeld – magyarázta –, néhány nap múlva megszűnt a fogfájás, s lám, nyolcvan évemen túl – mutatta ép fogait –, minden fogam megvan!... Csoda volt?! ...

Az illető hamar elfelejtette, amit hallott és látott Jóska bácsitól... Aztán múlt az idő, Jóska bácsit már régóta nem látta az utcán járnai, mert erős vérzékenysége miatt élete első foghúzására után mentővel kellett kórházba vinni Váradra. A sok vérvesztés miatt állapota leromlott. Ismerős látogatójának elmondta, hogy csak szegény élethetetlen felesége miatt ragaszkodna az élethez, mert nem fogja sokkal túlélni az ő halálát...

Temetésén a sok ember megrendülten vett tőle utolsó búcsút. A felesége elme fogottan, néhány hónappal élte túl férje halálát.

☞ Forrás: Nánási Zoltán: *Egykori székelyhídi történetek, mindennapi apró villanások, anekdoták*

A tudatosság segítene a legtöbbet

🌀 Jövő hónaptól minden szemétszállítási napon ki lehet tenni a szétválogatott szemetet

A bálázógép munkában

Így néz ki egy kész kartonbála

✱ Az AVE Bihor cég lassan két éve gondoskodik a szemét elszállításáról Székelyhídon és a hozzátartozó településeken. Béres Attila területi vezetővel arról beszélgettük, milyen eredményeket sikerült elérni az elmúlt időszakban és milyen mindennapi gondokkal kell szembenézni és megoldani a szemétszállítóknak.

A szemételep sikeres bezárása

Az igazgató elmondta, hogy a legfontosabb eredménynek a székelyhídi szemételep sikeres bezárását érzi, amire büszkének lehetünk. Tavaly év nyaráról gyakorlatilag semmilyen szemetet nem tárolunk a helyi lerakóban, így Bihar megyében egyedülként sikerült eleget tenni a környezetvédelmi minisztérium felszólításának, miszerint 2010 nyaráig a szemételepeket be kell zárni. A másik nagyon fontos elért cél az, hogy a szolgáltatást sikerül kulturáltan elvégezni, illetve bevezették az újrahasznosítható szemét gyűjtését és elszállítását is. Ez azért fontos, mert a szemetet jelenleg a nagyváradi személerakóban viszik és magas összegű tárolási díjat kell fizetni minden kilo-

gramm után. A kiadásokhoz még a szállítás benzinköltsége is hozzáadódik. Jelenleg az AVE-nek több tonna szemetet kell elszállítania a begyűjtési napokon.

A szelektív hulladékgyűjtés mikéntje és előnyei

Székelyhídon négy hónapja működik a szelektív hulladékgyűjtés, de sajnos a lakosság nagyon kevés része gyűjti szelektíven a szemetet, ennek a szemétnak az elszállítása eddig minden hónap első keddjén történt. Többször is felvetődött a kérdés: más településeken zsákokat osztottak ilyen célra, mikor számíthat az itteni lakosság hasonló megoldásra? „Mi is ezt akarjuk, ezen dolgozunk, de ez óriási befektetést jelent, amire jelenleg nincs anyagi forrás. Sokan azt is mondják, hogy amíg nincs zsák, addig nem gyűjtik szelektíven a szemetet. De szerintem mindenkinek van otthon néhány olyan zsákja, amit erre a célra fel tudna használni. A zsákokat nem viszik el, hanem helyben kiürítjük” – vélekedett Béres Attila.

A szelektív gyűjtés a következőképpen kellene történn: külön zsákba lehet belerakni a fémhulladékot, a

műanyagot, a nejlont, a kartont, a pillepalackot. A szemétszállító cég szétválogatja a pillepalackot szín szerint, a nejlont, műanyagot, fémhulladékot, kartont és bebálázza. Az AVE tisztviselője közölte: a szétválogató meglátogatható, bíznak abban, hogy az iskola megkezdése után gyerekek is meglátogatják. Itt meg lehet nézni azt, hogy szemét térfogata a bálázás során hogyan változik. Például kartonból 150-180 kg-os bálát lehet készíteni, a mindenki által ismert téglalap alakú bála méreteivel egyező bálába pillepalackból 2000-2500 darab kerül.

Habár most csak Székelyhídon tudják a szelektív szemétygyűjtést végezni, az AVE tulajdonosának ígérete szerint idén szeptemberben egy másik autóval bővül a cég gépparkja, amivel a Székelyhídhöz tartozó településeken is működtetni tudják majd ezt a szolgáltatást.

Ezáltal is csökkenteni akarják a Váradon lerakott szemét súlyát, így azért kevesebbet kell majd fizetni. Az igazgató elégedetlenségét fejezte ki amiatt, hogy jelenleg Romániában az üveg és a gumi újrahasznosítása és felvásárlása nem megoldott, csak akkor veszik be, ha a cég fizet érte.

Gondok a lakossággal való együttműködésben

Mikor a mindennapi gondokról faggattam, Béres Attila hangsúlyozta, hogy már elkészültek azok a felhívások, amelyeket el fognak juttatni a székelyhídi lakosoknak, ezzel próbálják felhívni a figyelmet arra, hogy „környezettudatosabb” személteljenek és próbáljanak jobban együttműködni a szolgáltatóval. Leszögezte: az AVE és a lakosok között megkötött szerződés csak háztartási szemét és hulladék elszállítására terjed ki, tehát nem tartozik a cég kötelezettségei közé a fűrészpör, fű, kő, állati ürület elszállítása. (Egyes lakosok ugyanis több zsák állati ürületet tesznek a kukák mellé.) Noha eddig mindent elszállítottak, mióta Nagyváradra viszik a szemetet és kemény összegeket fizetnek a tárolásért, azóta az előbb említett zsákok az AVE-nak gondot jelentenek. A cégvezető szerint sokkal jobb lenne, hogyha ezeket másképpen hasznosítana a lakosság, hiszen a fű és az állati ürü-

lék az egyik legjobb, legegészségesebb komposztrágya.

A másik fő gond az, hogy az ügyfelek egy része hajlamos arra, hogy ne egyenlítőse ki a számláját havonta, miközben a szemétszállító cégnek is havonta kell a tárolási díjat, a benzinköltséget stb. fizetnie, ezért az említett hátralékok gondot jelentenek.

Mi lehet a megoldás?

Végezetül az AVE területi vezetője minden székelyhíditól elnézést kér, hogy a szeméttároló edényben lévő növényi hulladékot és állati ürületet nem szállították el, de a lakosoknak meg kell érteniük, hogy a szerződésbe bele nem foglalt szemét tárolási díja olyan költséges, hogy ameddig Nagyváradra kell vigen a cég a szemetet, addig ezt nem tudják megoldani.

Az *Ér hangja* ebben a problémában megkereste a polgármesteri hivatal illetékeseit is, akik elmondták, már dolgoznak a növényi és állati trágya elszállításának problémájának, mint lakossági igénynek a megoldásán.

Aszalós Tímea

„Király” az irodalmi körön

„Apát akkor már majdnem egy éve elvitték, és több, mint négy hónapja nem kaptunk róla semmi hírt, se levél nem jött többet, se olyan előre megírt tábori lap, amin tudatni szokta velünk, hogy jól van, és büszkeséggel tölti el, hogy nap mint nap sikerül túlteljesítenie a normát, szóval nem tudtunk róla semmit...” (Dragomán György: *A fehér király*)

Figyelem! Figyelem! A Kuka Irodalmi Kör (K.I.K.) újból találkozót szervez. Szeretettel várunk minden érdeklődőt, akit foglalkoztat az irodalom, szeret olvasni, beszélgetni. Témánk **Dragomán György *A fehér király*** című regénye. (interneten megkereshetőek a *Rádiószínház* hangfelvételei, mivel itt felolvasásra került a teljes regény). Mindenkit várunk 0-100 éves korig **július 8-án 18 órától** a színház kistermében egy kötetlen beszélgetésre irodalomról, életről.

Nemzetközi favágóversenyt szerveznek a székelyhídi sportpályán

✱ Hamarosan ismét felzúg a székelyhídi sportpályán a láncfűrészek hangja. Legutóbb májusban láthattunk Nagy Botond vezetésével a székelyhídi GV Team sport klubtól favágóbemutatót, a Sulimaraton 5 keretén belül. Legközelebb pedig július 16-án találkozhatunk velük, amikor is egy komolyabb rendezvényre kerül sor, az I. Nemzetközi Stihl Timbersports Selina Kupa elnevezésű favágóversenyre, amelyen részt vesz négy magyarországi, két osztrák és természetesen a helyi csapat is.

A verseny szombaton délután 4 órakor kezdődik, amikor a résztvevők a következő versenyszámokban mérik össze tudásukat: magas vágás (springboard), motoros fűrészrel történő vágás (stock saw), függőleges vágás (standing block

chop), vízszintes vágás (underhand chop), keresztvágó fűrészrel történő vágás (single buck) és szupermotoros láncfűrészrel történő vágás (hot saw).

Igen látványos rendezvényre számíthatunk, amelyet még nem láttunk Székelyhídon, ezért a szervezők bíznak benne, hogy sokan eljönnek majd megnézni ezt a nem hétköznapi eseményt. Annyi biztos, hogy Nagy Botiék igencsak készülnek a rendezvényre, ugyanis júniusban egy edzőtáboron és a Kolozs megyei Gyalun (Gilău) megrendezett országos bajnokságon is részt vettek, és jól is szerepeltek. Bízunk benne, hogy itt is meg fogják állni a helyüket.

Ifj. Major Lajos

A hagyománytovábbító ezermester

📍 Felavatták Létavértesen a trianoni emlékhelyet, Szilágyi László alkotását

A trianoni békediktátum 91. évfordulóján, 2011. június 4-én emlékhelyet avattak Létavértesen. Az eseményről sajnos csak igen kevesen értesültek és azt még kevesebben tudják, hogy az emlékmű márványtábláját Szilágyi László székelyhídi ezermester készítette, akit a legtöbben csak Bogiként ismernek.

– **Hogyan találta meg ez a felkérés?**

– Nem ez volt az első ilyen jellegű munkám. Ezelőtt már készítettem emléktáblákat Székelyföldre, Debrecenbe és Székelyhídra is. A székelyhídit sokan ismerik, a pincesorra vezető út névtáblájáról van szó. Ezt a munkámat az egykori kedves tanáromnak, Kerekes Gézának köszönhetem, ő ajánlott engem erre a megtisztelő feladatra. Egy másik alkalommal a debreceni tűzoltóállomásra készített tábla átadásakor, hálájuk jeléül tiszteletbeli tűzoltónak is megválasztottak.

– **Honnan a szakértelem?**

– A szakmából adódott ez a lehetőség, hiszen én sírkövek készítésével foglalkozom, márvány

és gránitkő megmunkálásával. Ezek az emléktáblák is teljesen hasonló eljárással készülnek, a mintázatot pedig mindig a megrendelő szokta kiválasztani.

– **Pontosan mit ábrázol az ön által készített trianoni emléktábla?**

– Az emléktáblán két angyal áll, akik közrefogják Magyarország nagycímérét. Nagyon kedves számomra ez a munkám, mert jómagam is igen szeretem a történelmet. Számos történelmi könyvet olvastam már, és egy ideje gyűjtöm is a régi könyveket. Amikor csak az időm engedi, olvasok, most például Passuth László *Kutatóárok* című könyvét. Ő az egyik nagy kedvencem.

– **Úgy tudom, hogy nem csak márványfaragással foglalkozodik, hanem réztáblákat is készít...**

– Így igaz, ez egy hobbi. Emellett pedig igyekszem kitanulni a bőrdíszművészet csínját-bínját is. Ez az egész összefüggésben áll a Pusztai Farkasok Hagyományörző Ijászgyesülettel, aminek már körülbelül négy éve tagja vagyok.

Itt kezdtem el jobban érdeklődni a hagyományörző dolgok iránt, és rokonlelkekre találtam a tagok közt. A tagok mindegyike saját készítésű ruházatot és felszereléseket használ, így szám-

tan ember vesz körül, akikkel tapasztalatot tudunk cserélni.

– **Milyen tervei vannak a közeljövőben?**

– Épp ma indulunk Ópusztaszerre, ahol minden évben találkozunk a más helyekről érkezett íjászokkal. Ezekkel a találkozókkal emlékezünk a 907. évi pozsonyi csatára. *(A honfoglalás után ebben az ütközetben aratott győzelemmel biztosították a magyarok uralmukat a Kárpát-medencében – szerk. megj.)* Itt versenyzünk, tapasztalatokat cserélünk és együtt táborozunk. A táborozások, amolyan vad körülmények között zajlanak, mindenki sátorban lakik. Az elmúlt évben talán még vadabbra is sikerült ez a tábor a kelleténél, hiszen szinte végig szakadt az eső, de nem baj, mert így még emlékezetesebb lett. Ezenkívül biztos lesz még számos falunapi esemény is, ahol igyekszünk a fiatalabb generációkat is bevonni a hagyományörző tevékenységekbe és elmondhatom, hogy ők a legelkeesebb résztvevői a hasonló jellegű rendezvényeknek.

✂ Ványa Blanka

Színes programkavalkád a székelyhídi gyermeknapon

✂ A szerző felvétele

A gyermekek imádták a bohócokat

* Változatos tevékenységek várták a gyerekeket június elsején a székelyhídi sportpályán megszervezett gyermeknapon.

A gyermekeket a Tini Dance Center Táncsoport vezetője, Oláh Katalin tanítónő vidám, össznépi reggeli tornával ébresztette. A többszáz gyerek jókedvvel ugrándozott a reggeli napsütésben, kellő energiát nyerve a közelgő vetélkedőkhöz. A tornát követően Marcsi és Öcsi bohóc közel egy órán keresztül szórakoztatta az izgága közönséget, játszottak, énekeltek előadásukba bevontva a publikumot is.

Az előadást követően a gyerekek bevezethettek a rendezők által kiírt versenyekre, vetélkedőkre. Mindenkinek akadt kedvére való, hiszen volt hulahoppkarika, zsákban futás, biciklizés,

kötélhúzás, büntetőrúgás és futóverseny is.

Az ovisok körében nagy népszerűségnek örvendett az óriási homokozó, az első adandó pillanatban belevetették magukat és a kis építőmesterek nekiláttak a várépítésnek.

A székelyhídi tűzoltóság alkalmazottai is örömet szereztek ezen a napon a gyerekeknek. Meglepetésként egy tűzoltóautóval érkeztek a helyszínre, amelyet mindenki megnézhetett, kipróbálhatott, sőt a lelkes lánglovagok még ruháikat, sapkáikat is kölcsön adták „a jövő tűzoltónemzedékének”.

A vetélkedőkre nagyon sokan neveztek be, a hulahoppkarika versenyen annyira ügyesek voltak a lányok, hogy a szervezőknek különböző próbatételeket kellett kitalálniuk, mint például az egylábon ka-

rikázás, vagy körbe-körbe sétálgatás, mert különben napestig karikáztak volna.

A székelyhídi gyermeknap rendezvényen bemutatókat is láthattak a jelenlévők: a Táncmanók és a Kölyök Dance csapata vidám táncaikkal szórakoztatták társaikat, a Phoenix sportegyesület karaté-sai is bemutatkoztak, valamint a Pusztai Farkasok Hagyományörző Ijászgyesület tagjai is lelkesen tanígtatták íjászoknál a gyermekereget.

Végül díjkiosztással és sok-sok tombolanyeremény kisorsolásával zárult a helyi RMDSZ, a polgármesteri hivatal, a Pro Székelyhíd Egyesület és a Petőfi Sándor Elméleti Líceum szervezésében a Comunitas Alapítvány és helyi vállalkozók támogatásával létrejött mozgalmas rendezvény.

✂ Fekete Evetke

A megbokrosodott lovak

A fagyos őszi napok közeledtével a középiskola tanulóinak egy részét a Mezőgazdasági Vállalat kertészeti farmjára irányították mezőgazdasági gyakorlati munkára, mert igyekezni kellett a vetőmag-paprika betakarításával. Az öt osztály tanulóit az osztályfőnökök kísérték el.

Bandi, a gyakorló agronómus, hálából gondoskodott a tanárok ellátásáról. A hidegben jól esett kinek a pálinka, kinek a bor, de a diákoknak is kijutott a közeli konyhán főzött tea, ami átmelegítette és szapora munkára serkentette őket.

Déli egy óra alig múlt el, a paprika mind a ládában volt, és már szállíthatták is be a raktárba. A fiatal mérnök nagyon elégedett volt, gyakran töltögette a tanárok kezébe nyomott pohárba a bort. Iszogatták is ameddig jólesett, de a demizsonban még mindig maradt.

A mérnök nézte a demizsont: mi legyen a megmaradt borral? A kocsissal odahozatta a lovak itatóvédret, beleöntötte a maradékot, és a tanárok ámulatára megitta a lovakkal. Itás közben prüszköltek nagyokat, igencsak tetszett nekik, néztek a veder után, ahogy a mérnök elvette a szájfutótól. Szemük csillogni kezdett, a testük is megfeszült.

A kocsi ott maradt, helyette a mérnök ült fel a bakra, hogy a központig elvigye a tanárokat. Első pillanatban a lovak nem akartak elindulni, hiába ráncigálta a mérnök a gyeplő szarát, de a következő percben megugrottak és elkezdtek vesztül száguldani.

Isteni szerencse volt, hogy mindenki megkapaszkodott, másképpen lepotyogtak volna a prádésról. Mikor a kapun kifordultak az utcára, kis híja volt, hogy nem fordult fel a kocsis, aminek utasai visongtak, jajveszékeltek, akár a hullámvasúton a Vidámparkban. Úgy megbokrosodtak a lovak, hogy a kocsinak csak hol egyik, hol másik kereke érte az utat. Az Állomás utcán végig, a járdán közlekedő emberek megálltak, és elrémülve nézték mi történik. Szerencsére a lovak száguldása csillapodott, még mielőtt a központba értek volna. A gyeplőt keményen kellett húzni, hogy lassítsanak, majd megálljanak.

A posta előtt mindenki leszállt. Bizony, még a mérnökkel is elfelejtettek kezet fogni, és megköszönni kedvességét, annyira uralkodott még bennük az ijedség! ... Egyikük esküdözött, hogy többé nem ül fel prádés kocsi, a másik csak nevette, és annak örvendezett, hogy baj nélkül haza értek.

Bandi, a mérnök, is megkönnyebbülten sóhajtott egy nagyot, ahogy a távolodó tanárok után nézett!

Mindenkinek tanulság lett, hogy nem szabad itallal kínálni, mert nem csak az ember, hanem a ló is berúghat, és akkor megvadul!

✂ Forrás: Nánási Zoltán: *Egykori székelyhídi történetek, mindennapi apró villanások, anekdoták*

Búcsú a székelyhídi lelkipásztortól

43 év szolgálat után nyugalomba vonul Gavrucza Tibor református lelkész

Nyugdíjba megy Gavrucza Tibor székelyhídi református lelkész 43 év szolgálat után (melyből 33-at a székelyhídi gyülekezetben töltött), ugyanis az egyházkerületi közgyűlés – Csúry István püspök és Rákosi Jenő esperes támogatásának dacára – elutasította féléves halasztási kérelmét, melyet a folyamatban levő ügyek befejezése érdekében tett le.

Az IKE fiataljai is elköszöntek lelkipásztoruktól

* „Évek óta több a temetés mint a keresztelezés a környékbeli falvak mindegyikében” – mondta nekünk néhány héttel ezelőtt Gavrucza Tibor. Azt hiszem, akkor még ő sem gondolta, hogy a június 26-i két keresztelezés, s az azt követő prédikáció lesz az utolsó, amit vasárnap délelőtt, mint hivatalában levő székelyhídi lelkipásztor elmond. Talán, így volt ez a „Munkaadótól” elrendelve, hogy dupla örömmel, két keresztelezéssel búcsúzzon el a gyülekezettől.

Tele volt a templom is, s hátsó padosorokban már az istentisztelet alatt lehetett szemüket törölgető embereket látni, akik halcan felsóhajtottak, amikor elhangzott a János evangéliumából vett igeszakasz: „Még veletek vagyok egy kis ideig...”. Ez a kis idő július 8-án jár le, hiszen Gavrucza Tibor ekkor adja át a parókiát, s ekkor szűnik meg hivatalosan Székelyhíd református lelkipásztora lenni.

A tiszteletes átveszi a gyülekezeti asszonykórus búcsúcsokrát

Szinte tapintható volt a szomorúság, és egyre több sóhajt lehetett hallani, amikor a prédikáció végén Kincses Balázs, Batori Edit és Szabó József egy-egy szavalattal, id. Ruszt Kálmán gondnok, Béres Csaba polgármester és Nemes Irma vallásnővér kedves szavakkal, Béres Csilla pedig egy gyönyörű ének-számmal búcsúzott el a tiszteletestől, aki saját búcsúbeszédében elmondta, nem megy megszire, csak Kiskágyáig.

Zárásképpen áldást kért a gyülekezetre és soha ki nem ürülő templomot kívánt, majd megígérte, ha Isten erőt ad neki, továbbra is lelki támasza lesz mindenkinek, aki kéri. Vigyázzon, tiszteletes úr, mert szaván fogjuk!

✂ Csuka Tímea Boglárka

A városvezető méltatja a lelkész munkásságát

Hagyományos mesterségekben ügyeskedtek a gyerekek a II. Gémeskút kézművestáborban

* Másodszor szervezte meg a Gémeskút hagyományörző és kézművestábor Baranton június 20–23. között a Pólinka Egyesület és a Pro Székelyhíd Egyesület. A szervezők igyekeztek megismertetni a gyerekeket az Érmellék vidékére jellemző kulturális és népművészeti hagyományokkal, a kézművesmesterségek olyan technikáival, amelyeket manapság már

csak kevesen ismernek. A táborban részt vevő gyerekek üveget festettek, gyöngyöt fűztek, kukoricacsuhéből dísz tárgyakat készítettek, agyagból használati tárgyakat formáltak, nemzelték és mindezek mellett éjszakai túrán vettek részt. A hagyományörző és kézművestáborok remek személyiség- és közösségfejlesztő alkalmak a gyermekek számára, hiszen az

együtt, értékes alkotómunkával eltöltött idő a legfontosabb a közösség formálódása és a kulturális örökség továbbadása szempontjából.

A hagyományörző és kézművestábor megszervezését a Comunitas Alapítvány támogatta.

✂ Aszalós Tímea

Váratlan meglepetések az éjszakai túrán

Alakulóban vannak a gyöngyből készülő ékszerek és állatfigurák

Piramisok árnyékában

Sóki Béla tanár egyiptomi utazási élménybeszámolója

Ezúttal Egyiptomba „utazhattak” a székelyhídi kalandvágyók június 8-án, a Kultúrház kistermében. Az előadó, Sóki Béla matematika szakos tanár újabb utazási élménybeszámolójában a tőle megszokott pontossággal és alaposággal kalauzolt bennünket végig az észak-afrikai ország fontosabb helyein, történelmén, múltján és jelenén, mely közel sem olyan titokzatos és vadregényes, mint ahogyan azt sokan képzelik.

* Hatalmas élménnyel gazdagodtak a lelkes jelenlevők, habár most is bebizonyosodott: a kulturális eseményeken való jelenlét Székelyhídon még nem számít trendi dolognak. Rengeteg dolgról szó esett a közel kétórás élménybeszámoló során. Megismerhettük a mai Egyiptomot és egy letűnt kultúra megmaradt emlékeit. Hamar kiderült, hogy hatalmas szakadék tátong a két világ között. Az ősi civilizáció titokzatosságával és monumentalitásával ellentétben a mai Egyiptom kiábrándító képet mutat. Az odaérkező számára szembetűnő a káosz, a rendezetlenség, a szegénység. Nyomokban sem emlékezett a valamikori egyiptomi kultúrára. Kizárólag a turisták részére fenntartott helyeken vannak elfogadható körülmények. A nagy nyomor kéregetésre készíti az ott élőket, mindent és szinte mindenért az „agyim dolar” jelszóval próbálják a turistákat adakozásra bírni. A lakóházak befejezetlenül kiálló gerendákkal merednek az ég felé, mivel ha nincsenek készen, nem kell érte adót fizetni az államnak. Eső sem igen fenyegeti a lakókat, csak úgy évente egyszerűen kiderül, hogy Lehangelő a Kairói Múzeum dohos épülete, mely a világ kulturális értékeinek tömkelegét rejt, ahol

☒ A szerző felvétele

A fáraók földjével kapcsolatos érdekességek tömkelegét hallhatta a közönség

meglátszanak a vandalizmus jelei. És ennek ellenére mégis van valami csodálatos titokzatosság ebben az or-

szágban, amit csak azok tudnak igazán megérteni, akik látják benne a régmúltat, a történelmet, az ősi civil-

izáció üzeneteit. A többieknek az egész nem több egy kis dínómnánál, nílusi luxushajókázásnál,

tevelésnél, meg fényképezkedésnél a piramisoknál, mert „nagyon cuki lesz a Facebook-profilomon”.

Ezt a rejtett titkot ez a bemutató nagyon jól tükrözte. A történelmi tények és személyes tapasztalatok elegye ismét megtette a hatását. Figyelve a képeket és hallgatva a beszámolót mindenki úgy érezte, hogy ő is ott van a piramisok mellett, a Királyok völgyében a fáraók sírjaiban, vagy a hatalmas templomokban, melyek szobrai mellett az emberek eltörpülnek.

Most is számos történetet és érdekességet hallhattunk fáraókról (többek között II. Ramszeszről), sírtolvajokról, akik szinte rangként tekintenek erre a minősítésre, a szent skarabeuszbogárról és számos érdekesebbnél-érdekesebb dolgról. Bár az idő most is túl kevésnek tűnt ekkora információáradathoz, de remélhetőleg mindenki elraktározott magának néhány érdekesebb tudnivalót, és előbb vagy utóbb kérdéseire is választ kap, ha netán ezúttal nem sikerült volna.

Úgy tűnik, hogy lesz folytatás is, várhatóan a friss svájci tapasztalatait osztja majd meg velünk az előadó. Bizonyára a következő alkalom is megér egy próbát és még kockázatok és mellékhatások sincsenek. A rendezők mindenkit nagy-nagy szeretettel várnak a következő ingyenes utazásra is.

☒ Ványa Blanka

Mókával és kacagással búcsúztatták az érolaszi kisiskolások a tanévet

Régi falusi szokás elevenedett meg az óvodások Fonóka műsorában

Az elsősök A kerek tallér című jelenetben

* Sokat készültek az érolaszi óvodások és kisiskolások a június 12-i tanévzáró előadásra, amelynek a falu kultúrotthona adott helyet.

Az előadás szép számban jelentek meg érdeklődők, akik figyelemmel kísérték az előadást.

Az előadás az óvodások kedves műsorával vette kezdetét, a jelenet címe *Fonóka* volt. Ők egy régi falusi szokást elevenítették föl. Az ovisok közül sokan még most először léptek színpadra, de ennek ellenére nagy sikert arattak a közönség köreiben.

Második műsorszámként a IV. osztályosok mutatták be *A tofás* című előadásukat, amely sokak számára igen tanulságos lehetett. A történet Nekerész faluban játszódott, ahol mindig történik valami, ez most is így volt. Szemtanúi lehettünk, hogy főleg az asszonyok hogyan ferdítik el az igazságot.

Következő műsorszámként az I. és III. osztályos diákok uralma alá került a színpad, akik *A kerek tallér* című jelenetet mutatták be. A történet főszereplője egy igen furfangos, eszes és melegsívű ember volt.

A II. és IV. osztályos diákok következő, *Kótyonfitty király almája* című jelenetében is az észé volt a főszerep.

Legutolsó műsorszámként az iskola diákjai keringővel kedveskedtek a nézőknek, amellyel nagy sikert arattak.

A gyerekeket Nagy Melánia és Kedves Enikő tanítónők, valamint Iván Mónika óvónő tanította e remek, nagyon szórakoztató, kedves és pörgős tanévzáró előadásra. Minden gyerek nagyon ügyes volt.

☒ Fazekas Evelin

„Nem bírom a monotonitást”

Juhász Imre buddhista szabadúszó művész életének meghatározó periódusairól, momentumairól

– Székelyhídi vagy, de a családod nem tősgyökeres itt...

– Tudomásom szerint a család nagy része az ország különböző szegleteiből származik. Apám például Dobruzsában született, anyám talán székelyhídi, de a nagymamám adonyi születésű. Én persze már székelyhídi vagyok.

– A tanulmányi éveid nagy részét itt végezted Székelyhídon, de itt nem maradt annyiban a tanulás. Mesélnél arról, mi történt ezután?

– Így van, a középiskolát itt végeztem el a városban. A középiskola elvégzése után alig telt egy fél év és már el is vittek a hadseregbe. Bukarestben szolgáltam egy évig rohamrendőrként, de az az év is sok volt. Szerintem jobb a mostani fiataloknak, hogy megszűnt a sorkötelezettség. Miután hazatértem, elvégeztem a nagyváradi Francisc Hubic Művészeti Iskola hároméves képzését.

– Több év kihagyás után, huszonegyszer ismét iskolapadba kerültél. Miért iratkoztál be a váradi iskolába?

– Egyszerűen azért, mert érdekelt. Miután már nem tanították a középiskolában, egyre jobban érdekelt a művészet, bár addig rossz jegyeim voltak a tantárgyból.

– Meg tudnád nevezni azt a történetet vagy bármit, ami felkeltette az érdeklődésed a művészet iránt?

– Csak az, hogy már nem volt kötelező. Amíg kötelező volt, nem szerettem ezzel foglalkozni, azt csinálni, ami kötelező. Miután már szabadon foglalkozhattam a művészettel, elkezdtem kipróbálni különböző technikákat, s rájöttem, hogy van is igazából készségem erre, csak amíg erőltették, addig nem mutatkoztott meg. Nekifogtunk rajzolni a haverokkal, aztán rájöttem, hogy én is tudok rajzolni. A leszerelés után elvégeztem ezt a hároméves iskolát. Pár tanáromat nagyon kedveltem. Mind arra buzdítottak, hogy menjek művészeti egyetemre, de ez a három év nekem elég volt.

– Ezután merre indultál tovább?

– Kivettem a diplomám, aztán szabadúszó művész lettem, ha lehet ezt

így mondani. Az ezelőtti egy-két évben átvettem az Érmelléki Ósz kiállításait, de ettől az évtől én is továbbadom, mert az ősszel nem tudok ezzel foglalkozni. Szerencsére Nicolette Duța el is vállalta a tárlatszervezés feladatait. A népszerűséggel biztosan nem lesz probléma az idén sem, mivel eddig elértük, hogy most már száz és százötven közötti látogatói számnak örvend a városnap kiállítás és sikerült nemzetközi szintre emelnünk a rendezvényt.

– Hogyan kerültél kapcsolatba a buddhizmussal?

– Nagyjából tizenhét éves lehettem, amikor elkezdtem foglalkoztatni az élet értelmét, de nem csak egyéni szinten, hanem nagyobb távlatban az emberiség értelmét is. Ettől fogva kezdtem inkább a buddhizmus felé hajlani. Igazából először majd csak huszonhárom éves koromban kerültem konkrét kapcsolatba egy lámával. Akkor kezdtem ezzel tényleg komolyan foglalkozni. Nagyváradhoz visszatérve: van egy egyesületünk, amit úgy hívnak, hogy Jungdrung Bön, ez egy

ős tibeti, sámánisztikus és animisztikus vallás. A hivatalos bejegyzés elég hosszadalmas volt, egy évig tartott a hivatali huzavona, de illegálisan nem működhetünk és mivel nem engedték, hogy egy újabb vallást behozzunk az országba, kulturális egyesület lettünk.

– Mit érdemes tudni az egyesület működéséről?

– Ebben az egyesületben tulajdonképpen nincs vezetőség vagy ilyesmi. A mi vezetőnk Katmanduban van (Nepál fővárosában – szerk. megj.), Kenpo Tenpa a láma. Rendszeresen, évente meglátogat minket. Idén szeptemberben is három érkeznek hozzánk látogatóba Nagyváradra, a láma és még két kese (azaz tanító mester), az utóbbi kettő itt marad három hónapig. Elhozzuk őket Székelyhídra is az iskolába és a katolikus templomba is meghívott minket a plébános egy misére. Magukról fognak beszélni, de hogy milyen nyelven, még kérdéses. Ők nem beszélnek angolul, mi nem beszélünk sem hindi, sem nepáli nyelven,

szóval meglátjuk mi lesz, meg fogjuk oldani. Az általános dolgokat mi meg tudjuk beszélni fél szavakból is, de ez persze teljesen más. Az egyesülettel évente rendezünk nagyobb előadásokat, tanításokat, meditációkat. Ezek mindig a Posticumban kapnak otthont, amiért nagy köszönettel tartozunk Rencsik Imrének. Az egyesületünk egyébként különleges abból a szempontból, hogy a közép-európai térségben, illetve a Balkánon egyedül Lengyelországban van a legközelebbi ilyen központ, mint amilyen ennek a néhány országnak mi vagyunk Nagyváradon.

– Sokan látogatják a találkozóitokat, a programokat, ha már ilyen sok ország tartozik hozzátok?

– Mikor szellemi vezetők érkeznek, akkor többen vagyunk, olyan harmincan. Volt, hogy Angliából és Németországból is érkeztek látogatóink. Ez nagy számnak, nagy dolognak nevezhető ha abból indulunk ki, hogy milyen kevesen követik ezt a vallást ebben az európai régióban. Akik a kontinens távolabbi szegleteiből is

érkeznek hozzánk, azért tesznek meg ekkora utat, mert nagyon ritkán fordul elő, hogy a vezetők, tanítómesterek ilyen messze utaznak tanítani Nepálból, ezért ez nekünk külön megtiszteltetés. Ezek az alkalmakon kívül kevesen vagyunk, akik rendszeresen találkoznak, olyan hatan vagy kilencen.

– Térjünk vissza kicsit a művészethez. A saját munkáiddal merre jártál eddig?

– Nem voltam még túl sok helyen, főleg Romániában és Magyarországon állítottam ki meghívottként. Ha minden igaz, az idén is sikerül kimennem Belgiumba, ahol szintén volt már kiállításom. Egy nyári táborban találkozom az egyik szervezővel, ő hozza el majd a meghívómat. A következő évi Velencei Biennáléra is van már meghívóm, ott ötven euróba kerül egy festmény kiállítása, a rendezvény ebből tartja fenn magát. Ha több munkát viszek, az már elég sokba kerül, de részt venni ezen a rangos biennálén az már valami.

– Említettél, hogy szabadúszó vagy. Stabil munkahelyed volt már?

– Volt több, rövidebb ideig. Nem bírtam a monotonitást, nem nekem való a rendszeres munkabeosztás, a mindennapi mókuskerek. Dolgoztam például Magyarországon egy logisztikai cégnél, de ott is csak fél évet. Ez volt nagyjából a leghosszabb időtartam, amit ledolgoztam egy helyen.

– A jövőben szeretnéd elhagyni Székelyhidat vagy szeretnéd, ha másfelé sodorna az élet?

– Ki tudja, fogalmam sincs. Eddig még minden innen működött a legjobban. Eltem például fél évet Budapesten. Ott nagyon ritkán fordul elő, hogy buddhista szerzetesek mandalákat (környezetharmonizáló rajzok a keleti vallásokban – szerk. megj.) készítenek az utcán, de mialatt ott laktam, egyszer pont részese lehettem egy ilyen eseménynek. Egyébként, mint életvitel nem nagyon működött jobban semmi a nagyvárosban sem, szép volt, jó volt, de inkább hazajöttem.

✎ **Bíró Orsolya**

Nyerjen könyvet!

Szerkesztőségünk értékes könyvnyereményeket sorsol ki a mellékelt keresztrejtvény megfejtői között.

A REJTVÉNY MEGFEJTÉSE: _____

Név: _____ Telefonszám: _____

Postacím: _____

Kérjük a kivágott szelvényt dobja be az **ÉR hangja** dobozba július 30-ig, melyek a következő helyeken lehet megtalálni: **SZÉKELYHÍD – Petőfi Sándor Elméleti Líceum könyvtára, SzékelyhídiVárosi Könyvtár, Magyar papírbolt, CSOKALY – kocsma, ÉRKÖBÖLKÚT – ABC, ÉROLASZI – ABC, HEGYKŐZSZENTMIKLÓS – ABC, NAGYKÁGYA – mezőgazdasági iskola.**

Az előző számunkban közölt keresztrejtvény megfejtőinek nevét holnapunkon tesszük közzé.

NÖVÉNY RÉSZÉ	TERÜLET-MÉREK (100 MF)	SZABÁLY, LATIN EREDETŰ SZÓVAL	INDITEK JÁROM	SZÁMTANI KÖZP-ARÁNYOS	SÍK FELÜLETRE MONDJUK INDLATSZÓ	VICCES TERMÉSZET VELEJÁRÓJA KÁLIUM	FÜLÉVEL ÉRZÉKEL VIRAGFAJTA
MEGFEJTÉS							
NORVÉG AUTOJELZÉS IDŐS				BECÉZETT ANGOL FIÚNEV ÜRES LET!		RÓMAI 1049 RÓMÁN TORONY	
	A FRANCIÁK ÖSE KISSÉ BÁNATOS!				KORALL-SZIGET ARANYPANT RÉSZÉ		
EGYSZERŰ GEP BENULASBAN VAN!			ISMERET SZIFÉRIAI FOLYAM			GAZDA-GOKRA JELLEMZŐ PAROS GÁLA!	ÉNEKLŐ SZŐCSKA
				IPARI TERMELES HELYE ÚTKÉZDÉ!			KUTYAHÁZ AZ ELSŐ BETŰ
HATALMÁBAN TARTO	ÖSNÉPEK VALLÁSI TILALMA				A KÉT AMERIKÁT ELVÁLASZTÓ CSATORNA		

ÉR hangja Székelyhíd és környéke havilapja. Kiadja és ingyenesen terjeszti a Pro Székelyhíd Egyesület. Nyomás: Eden Productions, Nagyvárad
 Felelős kiadó: Bérés Csaba * Felelős szerkesztő: Aszalós Tímea
 Lapterv és tördelés: E. * Munkatársak: Bíró Orsolya, Csuka Tímea Boglárka, Fazekas Evelin, Holczman Gergő, ifj. Major Lajos, Pap Enikő, Ványa Blanka
 Szerkesztőség elérhetősége: 417435 Săcueni str. Ady Endre nr. 30, e-mail: erhangja@gmail.com, honlap: www.erhangja.ro

A kiadvány megjelenését támogatta:

Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Bihor (CJCPCT)

Székelyhíd Város Polgármesteri Hivatala